

N:o 12.

Ank. till Riksd. Kansli den 25 Jan. 1882, kl. 1 e. m.

Kongl. Maj:ts nådiga Proposition till Riksdagen, med förslag till Förordning angående upphörande af skyldighet för den, som emot Hofrätts dom vill Konungen söka, att i visst fall träda i fängelse till sakens slut; Gifven Stockholms Slott den 13 Januari 1882.

Riksdagen har i underdånig skrifvelse den 19 April 1881 anmält, att Riksdagen, som funnit hvad 5 och 6 §§ i 30 Kap. Rättegångsbalken för närvarande innehölle angående skyldighet för den, som emot Hofrätts dom vill Konungen söka, att, om han ej kan ställa borgen för sig sjelf, träda i fängelse till sakens slut, icke öfverensstämmande med nutida åsikter och förhållanden, för sin del beslutat en författning i ämnet, af innehåll Riksdagens skrifvelse utvisar. Öfver detta förslag infortrade Kongl. Maj:t Högsta Domstolens utlåtande, hvarefter, sedan detta inkommit, Kongl. Maj:t, med afseende å hvad i Högsta Domstolen blifvit emot förslaget anmärkt, funnit detsamma icke kunna oförändradt antagas. Då emellertid Kongl. Maj:t anser en förändring af berörda lagstadganden lämplig och af behofvet påkallad, har Kongl. Maj:t låtit uppgöra nytt förslag till förordning i ämnet, och vill Kongl. Maj:t, sedan detta förslag undergått grundlagsenlig granskning, med bifogande af de i Statsrådet och Högsta Domstolen i ämnet förda protokoll, jemlikt 87 § Regeringsformen föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till Förordning angående upphörande af skyldighet för den, som emot Hofrätts dom vill Konungen söka, att i visst fall träda i fängelse till sakens slut.

Med upphäfvande af hvad 5 och 6 §§ i 30 Kap. Rättegångsbal-ken, förstnämnda lagrum sådant det lyder enligt Förordningen den 18 April 1849, innehålla angående skyldighet för den, som tappat i Hof-rätt och vill Konungen deremot söka, att i visst fall träda i fängelse till sakens slut, förordnas att sökanden i stället skall inom tid, som i 7 § af samma Kap. sägs, om sin oförmåga att fullgöra Hofrättens dom förete intyg af domstolen eller domaren, eller, om det ej kan ske, af vederbörande kronobetjent eller kyrkoherden i den församling, der sökanden bor och har sitt hemvist.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

O S C A R.

Nils von Steyern.

*Utdrag af protokollet öfver Justitie-departementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i Statsrådet å Stockholms Slott
Fredagen den 4 November 1881,*

i närvaro af:

Hans Excellens Herr Statsministern Grefve POSSE,
Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena Friherre HOCHSCHILD,
Statsråden: VON STEYERN,
Friherre VON OTTER,
HEDERSTIERNA,
HAMMARSKJÖLD,
RICHERT,
THEMPTANDER.
Justitieråden: ALMQVIST,
ÖSTERGREN.

Chefen för Justitie-departementet Statsrådet von Steyern anmälde i underdånighet:

Riksdagens underdåniga skrifvelse den 19 sistlidne April, hvaruti tillkännagifvits, att Riksdagen, som funnit hvad 5 och 6 §§ i 30 Kap. Rättegångsbalken innehölle angående skyldighet för den, som emot Hof-rätts dom vill Konungen söka, att, om han ej ens kan ställa borgen för sig sjelf, träda i fängelse till sakens slut, icke öfverensstämmande med nutidens åsikter och förhållanden, för sin del beslutat följande

Förordning angående upphörande af skyldighet för den, som emot Hof-rätts dom vill Konungen söka, att i visst fall träda i fängelse till sakens slut.

Med upphäfvande af hvad 30 Kap. 5 och 6 §§ Rättegångsbalken, förstnämnda lagrum sådant det lyder enligt Förordningen den 18 April

1849, innehålla angående skyldighet för den, som tappat i Hofrätt och vill Konungen deremot söka, att i visst fall träda i fängelse till sakens slut, förordnas härigenom, att sökande skall vara från nämnda skyldighet befriad; åliggande honom i stället förete bevis om sin oförmåga att Hofrättens dom fullgöra.

Föredraganden anmälde härjemte det från Högsta Domstolen i enlighet med § 87 Regeringsformen öfver Riksdagens ofvanberörda lagförslag infordrade utlåtande, sådant det finnes intaget i Högsta Domstolens protokoll den 21 sistlidne Juni, hvaraf inhemtades, bland annat, att Domstolen väl ansåg att hvad ifrågavarande lagrum innehöll angående skyldighet för den, som tappat i Hofrätt och vill Konungen deremot söka, att i visst fall träda i fängelse borde af annat stadgande ersättas, men att, derest, på sätt förslaget innehölle, den nya föreskriften inskränktes dertill att det i stället skulle åligga sökanden att förete bevis om sin oförmåga att fullgöra Hofrättens dom utan att tillika stadgades hvari detta bevis skulle bestå eller det skulle åstadkommas, Högsta Domstolens fleste ledamöter funnit det kunna inträffa å ena sidan att sökanden, som hvarken kunde fullgöra Hofrättens dom eller anskaffa borgen och ej heller af lagen finge någon anvisning, huru han skulle styrka sin oförmåga i förstnämnda hänseende, komme i en sämre ställning än den gällande lag medförde, samt å andra sidan att, till följd af lagens tystnad i fråga om beskaffenheten af det bevis, sökanden hade att i ofvanberörda hänseende förete, en sådan tillämpning kunde hos domstolarne göra sig gällande att lagens stadgande om frivilligt fullgörande af Hofrättens dom såsom vilkor för rätt att söka ändring i densamma lätteligen kunde kringgås; i anledning hvaraf desse ledamöter funno sig icke böra tillstyrka bifall till förslaget.

Efter att hafva uppläst förenämnda protokoll yttrade Föredraganden att, med afseende å hvad i Högsta Domstolen blifvit mot förslaget anmärkt, detsamma icke torde böra oförändradt antagas;

och täcktes med bifall till Föredragandens nu gjorda, af Statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställa
Hans Maj:t Konungen förklara sig icke vilja godkänna
Riksdagens ifrågavarande förslag.

Sedan Justitieråden Almqvist och Östergren afträdt, yttrade Föredraganden, att, då ett lagstadgande i sådan syftning, som den af Riksdagen beslutade förordningen, syntes lämpligt, inom Justitie-departementet blifvit utarbetadt förslag till författning i ämnet, enligt hvilket för styrkande af oförmåga att fullgöra Hofrättens dom skulle fordras enahanda intyg, som böra företes, derest den, som i brottmål vill söka än-

dring hos Konungen, säger sig vara så fattig, att han ej kan nedsätta ådömda böter eller ställa borgen, och hemställde Föredraganden, att Kongl. Maj:t tacktes i nåder förordna att genom note ur detta protokoll Högsta Domstolens utlåtande måtte jemlikt § 87 Regeringsformen infor dras öfver berörda förslag, hvilket upplästes och var af följande lydelse:

Förordning angående upphörande af skyldighet för den, som emot Hofrätts dom vill Konungen söka, att i visst fall träda i fängelse till sakens slut.

Med upphäfvande af hvad 5 och 6 §§ i 30 Kap. Rättegångsbal-ken, förstnämnda lagrum sådant det lyder enligt Förordningen den 18 April 1849, innehålla angående skyldighet för den, som tappat i Hof-rätt och vill Konungen deremot söka, att i visst fall träda i fängelse till sakens slut, förordnas, att sökanden i stället skall inom tid, som i 7 § af samma Kap. sägs, om sin oförmåga att fullgöra Hofrättens dom förete intyg af domstolen eller domaren, eller, om det ej kan ske, af vederbörande kronobetjent eller kyrkoherden i den församling, der sö- kanden bor och har sitt hemvist.

Hvad Föredraganden sålunda hemställt och der-uti Statsrådets öfrige ledamöter instämde tacktes Hans Maj:t Konungen i nåder bifalla.

Ex protocollo:

C. P. Hagbergh.

*Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti Kongl. Maj:ts
Högsta Domstol Onsdagen den 16 November 1881.*

Andra rummet.

Närvarande:

Justitieråden: NAUMANN,
VON HOFSTEN,
LINDHAGEN,
SVEDELIUS,
HERNMARCK,
ÖSTERGREN,
GLIMSTEDT.

Tillförordnade Revisionssekreteraren och Byråchefen, Hofrätts-
assessoren Friherre Staël von Holstein föredrog i underdånighet — —
— — — — —

2:o

Note ur protokollet öfver justitiedepartements-ärenden, hållet in-
för Hans Maj:t Konungen i Statsrådet den 4 innevarande November,
hvarmedelst, för det ändamål 87 § Regeringsformen omförmäler, Högsta
Domstolens utlåtande blifvit inforradt öfver följande förslag till

Förordning angående upphörande af skyldighet för den, som
emot Hofrätts dom vill Konungen söka, att i visst fall träda i fängelse
till sakens slut.

Med upphäfvande af hvad 5 och 6 §§ i 30 Kap. Rättegångsbalken, förstnämnda lagrum sådant det lyder enligt Förordningen den 18 April 1849, innehålla angående skyldighet för den, som tappat i Hofrätt och vill Konungen deremot söka, att i visst fall träda i fängelse till sakens slut, förordnas att sökanden i stället skall inom tid, som i 7 § af samma Kap. sägs, om sin oförmåga att fullgöra Hofrättens dom förete intyg af domstolen eller domaren, eller, om det ej kan ske, af vederbörande kronobetjent eller kyrkoherden i den församling, der sökanden bor och har sitt hemvist.

Högsta Domstolen lemnade förslaget utan anmärkning.

Ex protocollo:

E. Adlersträhle.

Utdrag af protokollet öfver Justitiedepartements-ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Statsrådet å Stockholms Slott Fredagen den 13 Januari 1882,

i närvaro af:

Hans Excellens Herr Statsministern Grefve Posse,
Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena Friherre HOCHSCHILD,
Statsråden: LOVÉN,
VON STEYERN,
Friherre VON OTTER,
TAUBE,
HEDERSTIERNA,
HAMMARSKJÖLD,
RICHERT,
THEMPTANDER,
Justitieråden: SVEDELIUS,
GLIMSTEDT.

2:o.

Föredragande Departementschefen Statsrådet von Steyern anmälde i underdånighet:

att sedan, på sätt protokollet öfver justitiedepartements-ärenden för den 4 November 1881 utvisar, Kongl. Maj:t i nåder förordnat, att, för det ändamål 87 § Regeringsformen omförmåler, Högsta Domstolens utlåtande skulle infor dras öfver ett inom Justitie-departementet uppgjordt förslag till Förordning angående upphörande af skyldighet för den, som emot Hofrätts dom vill Konungen söka, att i visst fall träda i fängelse till sakens slut, så hade Högsta Domstolen enligt dess vid

ärendets föredragning derstädes den 16 samma månad förda protokoll, lemnat ifrågavarande förslag utan anmärkning.

Uppå hemställan af Föredraganden och Statsrådets öfrige ledamöter fann Hans Maj:t Konungen godt i nåder förordna, att proposition i ämnet, sådan den finnes detta protokoll under litt. B bilagd, skulle till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo

Otto Rooth.